

Titel: Kapitel 81.

Citation: "Kapitel 81.", i *1906/1907: Lovforslag*. Onlineudgave fra Lovforarbejder:
<https://tekster.kb.dk/catalog/jura-texts-r18-shoot-chptrd1e24212/facsimile.pdf> (tilgået 27. juli 2024)

Anvendt udgave: 1906/1907: Lovforslag

Ophavsret: Love, administrative forskrifter, retsafgørelser og lignende offentlige aktstykker er ikke genstand for ophavsret. Du kan frit kopiere, distribuere eller fremføre materialet uden at bede om tilladelse.
Hvis materialet indeholder selvstændige bidrag, skal du være opmærksom på, at disse bidrag kan være beskyttet af ophavsret. Selvstændige bidrag må gengives i forbindelse med aktstykket. Hvis det selvstændige bidrag bruges adskilt fra aktstykket, gælder de øvrige ophavsretlige regler.

i § 923, 2det Stykke, og finde i Henseende til Virkningen af saadant Andragendes Indgivelse og Tilfølgtagelse Reglerne i sidste Stykke af § 923 og i § 924 Nr. 2 tilsvarende Anvendelse.

Landsrettens Dom i en fra Underret indanket Sag om Erstatning for uforskyldt Varetegsarrest eller for uforskyldt Udtaaelse af Straf kan altid indankes for Højesteret.

Reglerne i Kapitel 78 blive med de fornødne Lempelser at anvende paa Anke, som iværksættes i Henhold til nærværende Paragraf.

Kapitel 80.

Paaanke af Domme afsagte af Sø- og Handelsretten.

§ 928.

Domme afsagte af Sø- og Handelsretten kunne i Reglen ikke paaankes. Dog kan Højesteret (§ 900) eller Justitsministeren undtagelsesvis tillade, at Sagen indbringes for Højesteret, naar særlig Grund hertil foreligger, navnlig naar Sagen skønnes at have almindelig Interesse eller videregaaende betydelige Følger for vedkommende. Andragende herom maa fremsættes inden saadan Frist, som bestemt i § 923, 2det Stykke, og finde i Henseende til Virkningen af saadant Andragendes Indgivelse og Tilfølgtagelse Reglerne i sidste Stykke af § 923 og i § 924 Nr. 2 tilsvarende Anvendelse.

Reglerne i Kapitel 78 blive med de fornødne Lempelser at anvende paa Anke, som iværksættes i Henhold til nærværende Paragraf.

Kapitel 81.

Kære til højere Ret.

§ 929.

Over for Kendelser og andre Beslutninger af en Landsret eller en Underret (denne sidste ogsaa som Undersøgelsesret), som ikke — eller dog ikke for Tiden — kunne gøres til Genstand for Anke i Medfør af Bestemmelserne i §§ 901 og 923, kan, for saa vidt det modsatte ikke særlig er bestemt, enhver, over for hvem Beslutningen indeholder en Afgørelse, rejse Kæremaal til højere Ret overensstemmende med de nedenstaaende Regler. Over for Domme kan Kæremaal kun rejses i de i §§ 974 og 977 nævnte Tilfælde.

Mod Kendelser og andre Beslutninger, der afgives under Domsforhandling eller under dennes Forberedelse, kan dog udenfor de Tilfælde, hvor Adgang til Kære har særlig Hjemmel i Loven, Kæremaal kun rejses, naar og for saa vidt Beslutningen gaar ud paa, at Sagen udsættes eller afvises eller hæves, eller angaar Fængsling, Beslag, Ransagning eller lignende, eller paalægger Straf eller Omkostninger, eller er rettet mod nogen, som ikke er Part i Sagen.

I Sager, hvor Anke ordentligvis er udelukket ifølge Reglerne i § 927, kan Kæremaal af en Part kun rejses med Tilladelse af Højesteret eller Justitsministeren, i hvilken Henseende Reglerne om Tilladelse til Anke finde tilsvarende Anvendelse.

Overfor Kendelser og andre Beslutninger af Sø- og Handelsretten kan Kæremaal af en Part kun rejses med Tilladelse af Højesteret eller Justitsministeren efter tilsvarende Regler som angivet i § 928.

§ 930.

Hvor denne Lov ikke bestemmer andet, er Kæremaalsfristen fjorten Dage, regnede fra Afgivelsen af den Beslutning, hvorefter Talen er, dog at Bestemmelserne i § 910 finde tilsvarende Anvendelse.

Kæremaal medfører ikke Opsættelse af Beslutningens Udførelse, medmindre det modsatte bestemmes enten af den Ret, som har afgivet Beslutningen, eller af den Ret, for hvilken Kære rejses, jfr. ogsaa § 167.

§ 931.

Kæremaal fremsættes skriftlig for den Ret, hvis Beslutning paaklages, eller erklæres mundtlig til dennes Retsbog. Rejses Kæremaal fra Paatalemyndighedens Side, lader denne uden Ophold samme forkynde for Sigtede og, naar nogen anden for det foregiggende Spørgsmaals Vedkommende er at betragte som Modpart, tillige for sidstnævnte, medmindre Paatalemyndigheden i Retten i den paagældendes Overværelse har erklæret at ville rejse saadant Kæremaal. Rejses Kæremaal af Sigtede eller af nogen, der ikke er Part i selve Sagen, foranstalter Retten under tilsvarende Forudsætning Paatalemyndigheden saavel som den, der ellers maatte være at betragte som Modpart, underrettet om Kæremaalet.

Er Sigtede fængslet, og er der ikke Lejlighed for ham til at rejse Kæremaal til Retsbogen overensstemmende med foregaaende Stykke, kan han fremsætte det til den Undersøgelserets Retsbog, i hvis Kreds Fængslet ligger, eller til Fængselsbestyrerens Bog (§ 811); Udskrift af Tilførslen bliver da uopholdelig at tilstille den Ret, hvis Beslutning paaklages. Har Sigtede Forsvarer, er denne pligtig at bistaa ham, saaledes som bestemt i § 902, 2det Stykke.

§ 932.

For saa vidt den Ret, hvis Beslutning paakæres, ikke i Medfør af § 199, § 155 eller § 183 omgør Beslutningen saaledes, at Øjemedet med Kæremaalet dermed er opnaaet, indsender den uden Ophold Kæremaalet til den overordnede Ret, ledsaget af de fornødne Udskrifter og andre Dokumenter, disse sidste i bekræftede Afskrifter, for saa vidt Originalerne ikke kunne undværes, samt efter Omstændighederne af de Bemærkninger, hvortil der fra Rettens Side maatte findes Anledning.

Saavel den, der har rejst Kæremaal, som Modparten, kan indgive skriftlige Udtalelser om Sagen til den overordnede Ret; herved gælder det samme, som i foregaaende Paragrafs to sidste Punktumer er bestemt om selve Kæremaalet.

§ 933.

Den overordnede Ret er ikke bunden ved den Bedømmelse af de faktiske Omstændigheder, hvorpaa den paaklagte Beslutning er grundet. Finder den ny Oplysninger fornødne, giver den, for saa vidt den ikke selv vil foranstalte samme indhentede, de i saa Henseende fornødne Paalag; Bestemmelserne i § 916 og § 926, tredje Punktum, finde herved tilsvarende Anvendelse.

Naar særlige Grunde findes at tale derfor, kan den overordnede Ret undtagelsesvis paa Begæring eller af egen Drift anordne mundtlig Forhandling; An-

klager bliver i saa Fald altid at beskikke og tillige Forsvarer, medmindre Sigtede selv har antaget en Forsvarer, eller den Forsvarer, som allerede er beskikket for ham, er beføjet til at møde for den overordnede Ret og erklærer sig villig hertil.

Rettens Afgørelse træffes ved Kendelse og meddeles uden Ophold alle vedkommende.

§ 934.

Mod Landsrettens Afgørelse i et Kæremaal kan yderligere Kære til Højesteret ikke finde Sted, medmindre Højesteret undtagelsesvis meddeler Tilladelse hertil (§ 200). Andragende om saadan Tilladelse maa indgives til Højesteret inden en Uge, efter at Landsrettens Kendelse er meddelt. Paa saadant yderligere Kæremaal finde Reglerne i de foregaaende Paragrafer Anvendelse med de fornødne Lempelser.

Kæremaal kunne i Højesteret forhandles og afgøres i det i § 91 i ommeldte Udvalg.

§ 935.

Beslutninger vedrørende Forberedelsen af et Kæremaals Forhandling kunne i lignende Omfang som bestemt for Ankesagers Vedkommende træffes henholdsvis af Landsrettens eller af Højesterets Justitiarius.

Kapitel 82.

Genoptagelse.

§ 956.

Naar en Forfølgning, som ved Undersøgelsesret har været indledt mod en bestemt Sigtet, standses (§ 793), eller naar, efter at Tiltale er rejst, Forfølgningen frafalder, uden at Dom bliver afsagt, kan, udenfor det i § 795 omhandlede Tilfælde, ny Forfølgning ved Undersøgelsesret eller ny Tiltale kun rejses, naar ny Beviser af Vægt senere komme for Dagen, eller de i nedenstaaende § 937 angivne Betingelser ere til Stede. Derimod er den Omstændighed, at Undersøgelsesretten i Henhold til § 785 har nægtet at tage en Begæring om Forundersøgelse til Følge eller i Henhold til § 793 har standset en begyndt Forundersøgelse, ikke til Hinder for, at Tiltale rejses ved den dømmende Ret.

§ 937.

Genoptagelse af en Sag, som er paadømt ved Højesteret eller ved Landsret under Medvirking af Nævninger eller ifølge Anke, og hvorunder Tiltalte er frifunden, kan finde Sted efter Justitsministerens Begæring.

1. naar det ifølge en Tilstaaelse, Tiltalte senere har afgivet, eller andre Beviser, der senere ere komne for Dagen, maa antages, at han har begaaet Forbrydelsen;

2. naar falske Forklaringer eller Erklæringer ere afgivne under Sagen af Vidner eller Syns- eller Skønsmand, eller falske eller forfalskede Dokumenter ere benyttede under samme, eller noget strafbart Forhold, sigtende til at paavirke eller bestemme Sagens Udfald, er udvist enten af Tiltalte eller af nogen, der i Medfør af sit Embede eller offentligt Hverv har medvirket ved Sagens Behandling, og der efter Omstændighederne er god Grund til at antage, at saadant har bevirket eller medvirket til, at Tiltalte har undgaaet Domfældelse.